

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. Перник, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно
наказателно дело № 20211720201964 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

С наказателно постановление №НП-300 от 18.11.2021г., издадено от П.
Г. - председател на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор,
гр. София, на СД „ДИК - Й. С-ИЕ“, е ЕИК *****, със седалище и адрес на
управление гр. Перник *****, представлявано от К. С. С., е наложена
имуществена санкция в размер 500 /петстотин/ лева, на основание чл.55, ал.2
от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, за това, че на
19.05.2017г., дружеството, в качеството му на лице, поддържащо асансьор с
рег. №700АС08665, монтиран в жилищна сграда на ул. *****, е допуснало
експлоатацията му без монтирано аварийно алармено устройство, което да
позволява двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и
лицето, което извършва аварийно обслужване на асансьора в нарушение на
изискванията на §12 ал.2 от ПР към Постановление №62 на Министерския
съвет от 17 март 2014 г.за изменение и допълнение на Наредбата за
безопасната експлоатация и технически надзор на асансьори /НБЕТНА/, във
връзка с чл. 39, ал.2 от Наредбата .

Против издаденото наказателно постановление в срок е постъпила

жалба от СД „ДИК - Й. С-ИЕ“, гр. Перник, представлявано от К. С. С., с която оспорва законосъобразността и обосноваността на издаденото наказателно постановление, като поддържа, че наказателното постановление е издадено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, че вмененото нарушение не е извършено, че фактическите обстоятелства по случая са оценени неправилно, както и че наложеното наказание е неправилно определено.

В съдебното заседание пълномощникът на жалбоподателя - адв. Я. С. поддържа тезите в жалбата, излага конкретни доводи в тяхна подкрепа и пледира за отмяна на наказателното постановление. Обосновава позиция, че същото е издадено в нарушение на материалния закон, че фактите на нарушението са неправилно квалифицирани и не изпълват състав на административно нарушение, както и че административнонаказателното производство е образувано след изтичане на едногодишния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Излагат се и доводи, че нарушението не е описано ясно, тъй като са преплетени признаци от фактическите състави на две различни административни нарушения, че датата на извършването му не е означена точно, което ограничава правото на защита на наказания. Алтернативно се аргументира позиция, че необосновано е наложена имуществена санкция значително над минималния размер. Излагат се доводи, че при конкретните обстоятелства на казуса и при наличните смекчаващи отговорността обстоятелства същата е прекомерно тежка и не съответства на тежестта на нарушението. В този смисъл пълномощникът пледира за изменение на издаденото наказателно постановление чрез намаляване размера на имуществената санкция до предвидения в закона минимум.

Административнонаказващият орган - ДАМТН, гр. София не изразява становище по жалбата. Представител не е участвал в съдебното заседание.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 ЗАНН, както и доводите на страните, намира за установено следното:

В началото на м. май 2021г. в Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, гр. София постъпил сигнал от лице, осъществяващо технически надзор на асансьори за експлоатация на неизправни такива на

територията на град Перник.

По този повод със заповед № 2080-16/13.05.2021г. главен директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор /ГД ИДТН/ възложил извършване на проверка по получената информация от служители в Регионален отдел „Инспекция за държавен технически надзор – Западна Централна България /РО ИДТН - ЗЦБ/ в периода от 19.05.2021г. до 21.05.2021г.

В изпълнение на посочената заповед били сформирани няколко екипа, които на основание чл.24, ал.1, т.7 от НБЕТНА извършили внезапен технически преглед на асансьори на територията на град Перник.

На 19.05.2021г. свидетелят П. М. ДЖ. и Г. И. П. – инспектори в РО ИДТН – ЗЦБ извършили такава проверка на електрически асансьор с рег. №700АС08665, монтиран в жилищна сграда на ул. ****.

Установили, че описаният асансьор се поддържа от СД „ДИК - Й. С-ИЕ“, предвид представен писмен договор за сервизно обслужване и ремонт на асансьорни уредби, сключен с етажната собственост на жилищен блок на ул. ****.

Същото дружество притежава удостоверение с рег. №С675 от 15.03.2013 г. за дейностите по поддържане, ремонтване и преустройство на асансьори.

При проверката, извършена в присъствието на представляващия дружеството – К. С., контролните органи констатирали, че асансьорът е в експлоатация, без да има монтирано аварийно алармено устройство за провеждане на двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и лицето, извършващо аварийно обслужване – СД „ДИК - Й. С-ИЕ“, съгласно изискването в от чл. 39 ал.2 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на асансьори.

При преглед на ревизионната книга за асансьора се установило, че при извършения последен периодичен технически преглед на съоръжението, обективиран в ревизионен акт №8/12.11.2020г., осъществен от длъжностно лице в „НБ Лифтконтрол“ ООД, притежаващо лицензия за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност /каквито са и асансьорите/, е констатирана липсата на процесното алармено устройство, като е дадено предписание за отстраняване на допуснатата нередност. От съдържанието на същия документ инспекторите установили, че при проверка за изпълнение на предписанието, извършена на 28.04.2021г., същото не е било изпълнено.

Предвид произтичащите от §12, ал.2, вр. ал.1, т.3 от ПР към Постановление №62 на МС от 17.03. 2014 г. за изменение и допълнение на

НБЕТНА задължения при неизпълнение на мерките по глава пета от Наредбата след 31.12.2016г., а именно експлоатацията на асансьора да се спре от ползвателя и лицето, поддържащо асансьора, и да се уведоми съответния регионален отдел на ГД "ИДТН", свидетелят Д. извършил проверка в електронната деловодна система на ДАМТН - Акстър Офис, за наличието на такова уведомление, но не установил да е постъпвало.

За резултатите от проверката бил съставен ревизионен акт №9/19.05.2021г., подписан от свид. Д., от представителите на етажната собственост и дружеството, извършващо договорно обслужване и ремонт на процесния асансьор в жилищната сграда, намираща се на ул. ****.

На 31.05.2021г. неограничено отговорните съдружници на СД "ДИК – Й. с-ие", представляващи го заедно и поотделно, получили уведомление за констатирани нарушения в хода на извършената проверка на общо 39 броя асансьори, обслужвани от дружеството, за които следва да му бъдат съставени АУАН. На основание чл.40, ал.2 от ЗАНН били поканени да се явят на 14.06.2021г. в офиса на РО „Инспекция за държавен технически надзор“ Западна Централна България, гр. София за съставяне, предявяване и връчване на АУАН.

На посочената дата, в присъствието на представляващия дружеството К. С. С. и в присъствието на инсп. Г. П., участвал в екипа, извършил техническия преглед на процесния асансьор, свид. П. М. Д. образувал срещу дружеството – жалбоподател – СД "ДИК – Й. с-ие" административнонаказателно производство със съставяне на АУАН №186/14.06.2021г., като приел, че като е допуснало на 19.05.2021г. експлоатацията на асансьор №700АС08665 в жилищната сграда на ул. ****, без монтирано аварийно алармено устройство, което да позволява двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и лицето, извършващо аварийно обслужване на асансьора, дружеството „ДИК - Й. С-ИЕ“ СД, в качеството му на лице, поддържащо асансьора, е нарушило изискванията на § 12, ал. 2, във връзка с чл. 39, ал.2 от НБЕТНА.

Съставеният АУАН бил предявен на законния представител на дружеството, който го подписал без да впише обяснения и възражения по направените констатации.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН постъпило писмено възражение /"обяснение"/, вх. № 83-00-7774/18.06.2021г., в което било посочено, че констатираната липса на аварийно алармено устройство в асансьора е по причина отказ за съдействие от страна на живущите в сградата, въпреки многократни писмени и устни уведомявания за необходимостта от монтиране на такова. Изтъкнато било, че констатираното неспазване на изискванията на наредбата не застрашава сигурността на ползващите асансьора и поради това

същият не е бил спрян, което, ако било сторено, би лишило от абонаментни такси и приходи дружеството като поддържащо го лице.

На 18.11.2021г., след проверка по реда на чл.52, ал.4 от ЗАНН, извършена въз основа събраните по преписката доказателства и след като преценил като неоснователни направените възражения, наказващият орган приел, че са налице основанията на чл.53, ал.2 и л.83 от ЗАНН и издал наказателно постановление, с което на чл. 55, ал.2 от Закона за техническите изисквания към продуктите, наложил на СД „ДИК - Й. с-ие“ имуществена санкция в размер 500 лева.

Приетата фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля П. М. Д., както и от приетите рписмени доказателства: заверени копия на АУАН № 186/14.06.2021г., покана по чл.40, ал.2 от ЗАНН, Договор за абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори, сключен на 01.09.2020 г. с домсъвета на адрес: ул. ****; Ревизионен акт № 8 за периодичен преглед на асансьор; Ревизионен акт № 9 за извършен внезапен преглед на асансьор (по чл. 21, ал. 1, т. 7 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори); заповед № 2080-16/13.05.2021г. от главен директор на ГД ИДТН, Заповед №А-405/19.07.2021 г., издадена от Председателя на ДАМТН.

При така установената фактическа обстановка, съобразявайки възраженията и доводите на жалбоподателя, както и с оглед задължението си да провери изцяло законосъобразността на обжалваното наказателно постановление независимо от основанията, посочени от страните, съдът намира жалбата за неоснователна, съображенията за което са следните:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, съдържат всички императив реквизити установени в ЗАНН, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство, поради което формални предпоставки за отмяна на обжалваното наказателно постановление съдебният състав не установява.

АУАН е съставен от инспектор в РО ИДТН – ЗЦБ при ГД ИДТН към ДАМТН, разполагащ със съответна материална компетентност по чл.58, ал.1 от ЗТИП, а наказателното постановление е издадено от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, съгласно ал.2 на с.р.

Съдът не приема за основателно възражението на пълномощника на жалбоподателя, че административнонаказателното производство е образувано след изтичане на едногодишния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Посочената законовата разпоредба изрично определя, че „не се образува административнонаказателно производство ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на

нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението...”
От изложените в акта и постановлението фактически обстоятелства и доказателствата, които ги установяват е видно, че нарушението, изразило се в експлоатация на асансьор без монтирано аварийно алармено устройство, позволяващо двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и лицето, извършващо аварийно обслужване на съоръжението, е установено при извършен технически преглед на 19.05.2021г. Безспорно е, че крайният срок за изпълнение на това законово изискване, произтичащо от §12, ал.2, вр. ал.1, т.3 от ПР към Постановление № 62 на Министерския съвет от 17 март 2014 г. за изменение и допълнение на НБЕТНА е 31.12.2016г., т.е., след тази дата експлоатацията на асансьора е следвало да бъде спряна, като се уведоми съответният РО на ГД ИДТН.

Очевидно, констатираното на 19.05.2021г. функциониране на асансьора в нарушение на изискванията по глава пета от Наредбата сочи, че изпълнителното деяние на нарушението е проявено в бездействие /неизпълнение на задължението да се спре експлоатацията на асансьора/ , осъществявано непрекъснато, продължено във времето, а именно от възникването на това задължение, обвързано с изтичането на крайния срок по-горе, до констатирането и преустановяването му на 19.05.2021г. За нарушенията, които траят непрекъснато давностния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН за административнонаказателно преследване започва от прекратяването им. В този смисъл, предвид съставянето на АУАН на 14.06.2021г., то сроковете за образуване на административнонаказателно производство по чл.34 от ЗАНН са спазени.

Доводите, че нарушението е довършено на 01.01.2017г., т.е., в първия ден, следващ изтичането на срока, определен от закона, за оборудване на асансьора с процесното аварийно алармено устройство, като част от мерките за безопасност по глава пета от НБЕТНА, са неоснователни. Адресат на задължението по чл.39, ал.2 от Наредбата, както е видно от същата норма, са ползвателите на асансьори, на които съгласно §12, ал.1, т.3 е вменено в срок до 31.12.2016г. да осигурят реализирането на мерките по глава пета. Предвид установения срок, при неизпълнение, това нарушение, чийто субект може да бъде само ползвател на асансьор, ще бъде довършено на датата следваща изтичането му.

Нарушението, за което е ангажирана отговорността на СД „ДИК – Й. с-ие“ е различно - по § 12 ал. 2 от ПР към Постановление № 62 на Министерския съвет от 17 март 2014 г. за изменение и допълнение на Наредбата за безопасната експлоатация и технически надзор на асансьори, във връзка с чл.39, ал.2 от Наредбата, задължаващи ползвателят, но и лицето, което поддържа асансьора, да спрат неговата експлоатация и да уведомят съответния регионален отдел на ГД "ИДТН" в случай на неизпълнение на мерките по глава пета от НБЕТНА след изтичането на установения срок. При безспорно наличната в случая предпоставка - неизпълнение на изискването в чл.39, ал.2 НБЕТНА в срок, то бездействието на ЮЛ, поддържащо

съоръжението, в насока спиране на експлоатацията му и уведомяване на РО на ГД ИДТН е продължило във времето до датата на констатирането и преустановяването му - 19.05.2021г. Следователно именно тази дата е меродавна при преценка за спазването на давностните срокове за образуване на административнонаказателното производство.

Съдът не установява и твърдяното от пълномощника отменително основание, произтичащо от неясно и неточно описание на нарушението. В обстоятелствената част на акта и наказателното постановление ясно е посочено, че отговорността на ЮЛ е ангажирана за неизпълнение на задължението по §12, ал.2, вр. чл.39, ал.2 от НБЕТНА за това, че е допуснало експлоатация на асансьора/не е спрял експлоатацията без да е реализирана съответната мярка за безопасно ползване на съоръжението. Както се посочи, задължението за монтиране на аварийното алармено устройство е различно, установено е в друга разпоредба и има друг адресат /ползвателите на съоръжението/. В акта и постановлението действително се съдържа констатация за неосигуряване на такова устройство в законоустановения срок, но тя не е обвързана с поведение на СД „ДИК – Й. с-ие“, а е изложена като част от обстоятелствата, при които вмененото на дружеството нарушение е извършено, доколкото е и предпоставка за възникване на задължението за спиране експлоатацията на асансьора и следващото от това уведомяване на регионалния отдел.

В този аспект, нарушението е едно, същото е описано ясно, като изчерпателно са изложени всички релевантни факти и правото на защита на наказания субект, в частност правото да разбере за какво нарушение е ангажираната имуществената му отговорност, не е нарушено.

Отсъствието на привръзка на сочената като нарушена норма на §12, ал.2 от ПР към Постановление № 62 на Министерския съвет от 17 март 2014 г. за изменение и допълнение на НБЕТНА с ал.1, т.3 на същата разпоредба, в която е установен срокът за реализиране на мярката по чл.39, ал.2 от Наредбата, не представлява съществено нарушение при квалифицирането на нарушението, доколкото и в акта, и в наказателното постановление срокът е изрично посочен – 31.12.2016г. и е относим само за мярката по чл.39, ал.2, поради което правото на защита не е било ограничено никакъв начин.

По съществото на спора в позициите на страните няма противоречия.

Съдебният състав приема, че приетите фактически обстоятелства се

установяват еднопосочно и без противоречия от събраните доказателствени материали по делото. Те не се оспорват от страна на жалбоподателя, доколкото възраженията му касаят само правната оценка на фактите и спазването на процесуалните правила в хода на производството, а алтернативно се излагат и доводи за необоснованост при индивидуализацията на наказанието.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за това, че на 19.05.2017г., дружеството, в качеството му на лице, поддържащо асансьор с рег. №700АС08665, монтиран в жилищна сграда на ул. ****, е допуснало експлоатацията му без монтирано аварийно алармено устройство, което да позволява двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и лицето, което извършва аварийно обслужване на асансьора в нарушение на изискванията на §12 ал.2 от ПР към Постановление №62 на Министерския съвет от 17 март 2014 г. за изменение и допълнение на Наредбата за безопасната експлоатация и технически надзор на асансьори /НБЕТНА/, във връзка с чл. 39, ал.2 от Наредбата.

По делото не е спорно, че асансьорите представляват съоръжения с повишена опасност, съгласно чл.32 от ЗТИП и попадат в обхвата на НБЕТНА, приета на основание чл.31, ал.1 от ЗТИП.

Безспорно е, че вмененото на ползвателите на асансьори задължение да осигурят аварийно алармено устройство съгласно т. 5.14.3 от БДС EN 81-80: 2003, което да позволява двустранна разговорна връзка между кабината на асансьора и лицето, което извършва аварийно обслужване, е мярка, установена в насока подобряване на безопасността на съществуващите асансьори, съгласно чл.39, ал.2 от Наредбата. Задължението е обвързано с конкретен срок - 31.12.2016г., съгласно §12, ал.1, т.3 от ПР към Постановление №62 на Министерския съвет от 17 март 2014г. за изменение и допълнение на НБЕТНА, с изтичането на който възниква задължението по §12, ал.2 - за спиране неговата експлоатация и уведомяване съответния регионален отдел на ГД "ИДТН". Адресатите на задължението са ясно определени – ползвателят и лицето, което поддържа асансьора. Приетият като писмено доказателство по делото договор за абонаментно сервизно обслужване и ремонт на асансьори от 01.09.2020г. доказва, че асансьор с рег. 700АС08665, монтиран в жилищна сграда на ул. ****, се поддържа от СД „ДИК - Йорданов с-ие“, съгласно притежавано удостоверение за този вид дейности.

В същото време, при извършения на 19.05.2021г. внезапен технически преглед на електрическия асансьор е установена експлоатация на същия

въпреки неизпълното изискване по чл.39, ал.2 от НБЕТНА за монтиране на аварийно алармено устройство в регламентирания срок. Паралелна проверка в електронната деловодна система на ДАМТН – Акстър Офис потвърдила липса на постъпвало уведомление за спиране на асансьора от експлоатация.

Свидетелят П.Д. - инспектор в РО ИДТН ЗЦБ, като част от екипа, на който била възложена проверката, последователно и детайлно излага релевантните факти, като показанията му са достатъчно съдържателни и срещат пълна подкрепа в приетите писмени доказателства по делото – цитирания по-горе договор за абонаментно сервизно обслужване и ремонт, ревизионен акт №9/19.05.2021г., ревизионен акт №8/12.11.2020г., поради което съдът кредитира тези доказателствени източници изцяло.

Несъмнено, липсващото алармено устройство в кабината на асансьора след 31.12.2016г., както и продължилата експлоатация на съоръжението са обстоятелства известни на фирмата, осъществяваща обслужването му, което се потвърждава от писмените доказателства, а и не се оспорва от жалбоподателя, предвид писмените му възражения срещу съставения акт, в които само се излагат причините, поради които експлоатацията на електрическия асансьор не е спряна. Възражението за липса на съдействие от страна на живущите за монтирането на такова устройство е ирелевантно, тъй като, както се посочи, отговорността на дружеството, поддържащо асансьора, е ангажирана не за неосигуряване на алармено устройство /което е задължение на ползвателите/, а за неспиране на неговата експлоатация и следващото от това уведомяване на съответния РО на ГД ИДТН. Изложеното в тази насока съображение - че това действие би лишило жалбоподателя от такси и приходи, не следва и да се обсъжда, предвид императивността на дължимото действие.

По тези съображения съдебният състав приема, че фактите от обективна страна са безспорно установени и изпълват състава на нарушението, за което е ангажираната отговорността на ЮЛ. Доказателства, които да внасят противоречие в тях не са ангажирани.

Законът е приложен правилно и при административното наказване от гледна точка неприлагане разпоредбата на чл.28“а“ от ЗАНН. Преценка на наказващия орган, че нарушението не е маловажно съдът намира за законосъобразна, тъй като не установява обстоятелства, очертаващи по-ниска

степен на обществена опасност на процесното нарушение в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Достатъчно е да се отбележи, че асансьорът представлява съоръжение с повишена опасност, което е експлоатирано без да е изпълнено въведеното изискване за подобряване на безопасността му по чл.39, ал.2 от НБЕТНА продължителен период след изтичане на установения краен срок за изпълнение. Несъмнено, липсата на монтирано аварийно алармено устройство за двустранна връзка поставя в риск здравето и безопасността на ползвателите на асансьора в случай на авария със съоръжението. Нарушенията свързани с нарушаването на установени правила и изисквания, гарантиращи безопасна експлоатация на СПО, по правило разкриват висока степен на обществена опасност, предвид произтичащите от това рискове за здравето и живота на неограничен кръг лица. В конкретиката на казуса за обществената опасност на деянието допринася и продължителния период на бездействие за спиране експлоатацията на асансьора от страна на отговорния субект.

Въз основа на изложеното съдът приема, че актосъставителят и наказващият орган са формирали правилни изводи от фактическа и правна страна, съответстващи на действителното положение, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността на ЮЛ по административнонаказателен ред.

По отношение вида и размера на наложената административна санкция:

За извършеното нарушение санкционната норма на чл.55, ал.2 от ЗТИП предвижда наказване с глоба или имуществена санкция от 100 до 2000 лв. за нарушения на глава пета на закона и наредбите по неговото прилагане /извън посочените в ал.1 на с.р./.

В конкретния случай на СД „ДИК – Й. с-ие“ е наложена имуществена санкция над минималния размер, а именно 500 лева. При конкретните обстоятелства и основавайки се на събраните в съдебното следствие писмени и гласни доказателства, съдебният състав приема, че определената имуществена санкция е завишена и не съответства на обстоятелствата по чл.27 ЗАНН. Изтъкнатите от жалбоподателя смекчаващи отговорността обстоятелства се приемат за основателни и обосновават определяне на по-леко наказание. По делото липсват данни преди процесната проверка дружеството да е наказвано за други нарушения, свързани с изискванията за

осигуряване на безопасна експлоатация на поддържани от него съоръжения с повишена опасност, а данните по делото за констатирани аналогични такива в проверявания период, включително от свид. Д., за които са издадени наказателни постановления, не могат да бъдат ценени като отегчаващо отговорността обстоятелство, тъй като към датата на установяване на процесното нарушение постановленията не са били влезли в сила. По тези съображения съдът приема, че имуществена санкция в минимален размер 100 лв., адекватно би изпълнила целите по чл.12 от ЗАНН, в какъвто смисъл наказателното постановление следва да се измени.

По разноските:

Намаляването на имуществената санкция до минималния размер от 100 лв. обосновава присъждане и на разноски в полза на жалбоподателя, тъй като своевременно е направил искане за това. Доколкото разпоредбата на чл.143, ал. 1 от АПК урежда присъждане на разноски единствено в хипотезата на отмяна на обжалвания акт, но не и по отношение на изменение на същия, то на основание чл. 144 от АПК субсидиарно приложение намира ГПК. В нормата на чл. 78, ал. 1 и ал. 2 от ГПК се сочи, че ищецът съответно ответникът имат право на присъждане на разноските, направени по делото съразмерно на уважената част от иска. Приложена към конкретния казус нормата дава основание за уважаване претенцията на страната по съразмерност, пропорционално съобразно изменения размер на административното наказание.

Жалбоподателят СД „ДИК – Й. с-ие“ е доказал направени разноски за заплатено възнаграждение на адвокат в производството в размер 300 лева и е поискал присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие от 01.12.2021г., сключен между ЮЛ, представлявано от К. С., и адв. Я. С., както и от представения списък по чл.80 ГПК, се установява, че страните са договорили възнаграждение за процесуално представителство за съдебното производство, образувано по жалба срещу процесното наказателно постановление в размер триста лева, като е отразено заплащането му в брой при подписване на договора. Същото е определено съобразно разпоредбата на чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в минимален размер. Предвид изхода на делото, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 и чл.144

от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат следва да му бъде възстановено от бюджета на органа, издал наказателното постановление, но по съразмерност, намалено с пропорцията, с която е намален и размера на наложеното наказание, т.е., следва да се присъдят разноски в размер 240 лева.

Другата страна не е представлявана от юрисконсулт и не претендира възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.7, т.4, вр. ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №НП-300 от 18.11.2021г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, гр. София, с което на СД „ДИК - Й. С-ИЕ“, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. Перник *****, представлявано от К. С. С., на основание чл.55, ал.2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е наложена имуществена санкция в размер 500 /петстотин/ лева, за нарушение на изискванията на §12 ал. 2 от ПР к ъ м [Постановление № 62 на Министерския съвет от 17 март 2014г. за изменение и допълнение на Наредбата за безопасната експлоатация и технически надзор на асансьори, във връзка с чл.39, ал.2 от Наредбата, като НАМАЛЯВА](#) размера на имуществената санкция от 500 /петстотин/ лв. на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор – София, с адрес гр. София, бул. Г. М. Димитров №52А, да заплати на СД „ДИК - Й. С-ИЕ“, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. Перник *****, представлявано заедно и поотделно от К. С. С. и Й. Б. Й., сума от 240 /двеста и четиридесет/ лева, представляваща направени от дружеството разноски в съдебното производство за заплатено възнаграждение на един адвокат.

Оставя без уважение искането за присъждане на разноски над този размер до размера на договореното и заплатено от жалбоподателя възнаграждение на адвокат от 300 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред

Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____